

देशेषु रक्षा चैव विधीयताम् । शीताभिरङ्गिरभीतामि-
माञ्च परिप्रेचय । वैशम्पायन उवाच । सा सिच्य-
माना त्वहीला बभूव बद्धा तदा । अङ्गुष्ठपर्व माताणं
गर्भाणां प्रथमेव ह । एकाधिकशतं पूर्य यथायोगं
विशाम्यते ।। सांसेपेष्टास्तदा राजन् ! क्रमशः काल-
पर्ययात् । ततस्तस्तेषु कुम्भेषु गर्भानवदधे तदा ।
अनुगुप्तेषु देशेषु रक्षां चैवाद्धाततः । शशंस चैव भग-
वान् कालेनैतायता पुनः । उद्धाटनीयान्येतानि
कुम्भानीति स सौवलीम् । इत्युक्त्वा भगवान् व्यासस्तथा
प्रतिविधाय च । जगाम तपसै धीमान् हिमवन्तं
शिलोच्चवम् । जज्ञे क्रमेण चैतेन तेषां दुर्योधनो-
न्मपः ।। जन्मस्तु प्रमाणेन ज्येष्ठो राजा बुधधिरः” ।
भा० आ० १:५ अ० ।

तेषां नामानि ज्येष्ठानुज्येष्ठानि च तत्रैव १:७ अ०
पाठक्रमेणोक्तानि यथा

“दुर्योधनो युयुत्सुश्च राजन् ! दुःशासनस्तथा । दुःसहो
दुःशलश्चैव जलसन्धः समः सहः । विन्दानुविन्दौ
दुर्जयः सुवः कुड्मपूषपणः । दुर्मण्यो दुर्मुखश्च दुष्कर्णः
कर्ण एव च । विविशतिर्विकर्णश्च शलः सन्दः सुलो-
चनः । चित्रोपचित्रौ चित्राक्षश्चरचितः शरासनः ।
दुर्मदो दुर्निगाहश्च विवित्तुर्विकटाननः । ऊर्ध्वनाभः
सुनाभश्च तथा नन्दोपनन्दौ । चित्रशालश्चित्तवर्मा
सुवर्मा गुर्विमोचनः । अयोवाङ्महावाङ्महिषाक्षश्च
कुण्डलः । भीमवेगो भीमबलो बलाकी बलवद्धनः ।
उग्रायुधो भीमकर्मा कनकायुर्द्विहायुधः । दृढवर्मा
दृढक्षत्रः सोमकीर्तिरनूदरः । दृढसन्धो जरासन्धः
सत्यसन्धः सदः सुधाक् । उग्रश्च उग्रसेनः सेनानीर्द्वि-
राजयः । अपराजितः कुण्डगायी विशालाक्षो दुराधरः ।
दृढहस्तः सुहस्तश्च वातवेगसुवर्चसौ । आदित्यकेतु-
बहागो नागदन्तोऽपयायपि । कवचो निपङ्गो कुण्डो
च कुण्डधारो धनुर्धरः । उग्रभीमरथो धीरौ धीर-
बाहुरन्तानुपः । अमयो रौद्रकर्मा च तथा दृढरथश्च
यः । अनाद्ययः कुण्डभेदी विरावी दीर्घलोचनः ।
प्रमथश्च प्रमाथी च दीर्घरोमश्च वीर्यवान् । दीर्घवाङ्म-
हावाङ्मूर्ध्नोरः कनकध्वजः । कुण्डाग्रीविरजाश्चैव
दुःशला च शताधिका” । [भगिन्यां स्त्री ङीप् ।

गान्धारिण्यं पु० गान्धार्या अपत्यम् टक् ।। दुर्योधनादौ २तद्-
गान्धिकं पु० गन्धो गन्धद्रव्यं पण्यमस्य टक् ।। सुगन्धद्रव्य-

व्यवहारिणि (गन्धवेष्टे) अस्वभात् राजपत्न्यां जाते
सङ्कीर्णजातिभेदे । “गृह्णारस्य सहाया विटचेटविट्टप-
काद्याः स्युः । आद्याशब्दात् भालाकाररजकगान्धिका-
दयः” सा० द० । स्वार्थे ङक् । गन्धद्रव्यमात्रे च “पण्यानां
गान्धिकं पण्यं किञ्चैः काञ्चनादिकैः । एकैकेन च यत्
क्रीतं तच्छतेन प्रदीयते” पञ्चत० । गन्धो+स्वार्थे क ।
१गान्धिका कीटविशेषे स्त्री (गंधोपोका) शब्दर० ।
क्षप्रिशब्दे २२०० प्र० दृश्यम् ।

गान्धो स्त्री गन्ध एव स्वार्थे प्रज्ञा० अण् सोऽस्या अस्ति
अच् गौरा० ङीप् । कीटभेदे (गंधोपोका) क्षप्रिशब्दे
२२०० प्र० दृश्यम् ।

गामिन् त्रि० गम+भविष्यति णिनि । भाविगमनकारके “व्या-
गामी “यद्वागामिक्रियासुखकालस्यायन्तरालवत्” इत्यो ग०
एतद्योगे कर्माणि न षष्ठी २त० । “हितीयगामी न हि
शब्द एष नः” रघुः । कर्त्तर्युपमाने उपपदे गम-
णिनि । तत्तुल्यगन्धरि । “हंसवारणगामिनी” मतुः ।
“सममेव समाक्रान्तं ह्यं हिरदगामिना” रघुः ।

गामुकं त्रि० गम-उक्त्वा । गमनशोले ।

गान्धीय्यं न० गन्धीरस्य भावः व्यञ्ज् । १अगाधत्वे तल्लक्षण-
योग्यत्वे २अविकारित्वे च । “निरस्तगान्धीय्य-
मपास्तपुष्पकम्” माधः । “गान्धीय्यमविकारित्वम्
अगाधत्वञ्च” मल्लि० । सा० द० उक्ते श्चौरूपसावि-
कगुणभेदे यथा “शोभा विलासोमाधुर्यं गान्धीय्यं
धैर्यं तेजसो । ललितौदार्यं मित्यष्टौ सत्वजाः पौरुषा
गुणाः” इति पुरुषगुणानष्टधा विभज्य “भीशोकक्रोध-
हर्षाद्यैर्गान्धीय्यं निर्विकारता” इति लक्षितम् ।
“विकाराः सहजा यस्य हर्षक्रोधभयदिषु । भावेषु
नोपलभ्यन्ते तत् गान्धीय्यमिति स्मृतम्” शाकु० । यथा
“आहृतस्याभिषेकाय विशृष्टस्य वनाय च । न मया ललित-
तस्तस्य स्वत्योऽप्याकारविभ्रमः” । ४अचापत्ये च “गान्धी-
य्यमनोहरं वपुः” रघुः “गान्धीय्यं अचापत्येन” मल्लि० ।

गाय पु० गै-भावे चञ् । १गाने । “यथाविधानेन पठन्-
सामगायमविच्युतम्” बाष्प० । कर्मण्युपपदे गै-कर्त्तरि
अण् । तत्तत्पदार्थगायके त्रि० । “विज्ञाय तावत्तमगाय-
किङ्करौ” भाग० ४।१२।१८ । स्त्रियां टाप् षि० कौ० ।
सुगमते पञ्च ईप् ।

गायकं त्रि० गै-पवुल् । १गानकर्त्तरि गानोपजीविनि २भटे ।

“पठन्ति पाणिनिनास्तिगायन्ति गायकाः” भा० शा०